

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdá-jában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdeté-nyek, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soron-kint 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-mond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beig-tásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer meg-jelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyi-tunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhat-nak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedje-nek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Ki lőtt tul a ezélon?

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 27.

(cz.) Beteljesült. A mint megnyit az alka-lom, mindjárt kiütötte fejét a szeg a zsák-ból. Sokszor mondtuk, hogy az ellenzék ve-szedelmes játékot űz az ő tulhajtásaival, s ime, nem hazudtunk; ezt mutatják az ese-mények.

Vizet prédikálni és bort inni; ez, ugy lát-szik, az ellenzéki biblia, melyből a sok joga-sulatlan érzékenykedést, féktelenkedést ki-olvasni lehet. Ez a legkönnyebb, mint a hogy történt egyes politikai kitünőségek részéről, kiknek nem kell parlamentarismus olyan alakban, a mint azt az alkotmányos érzék-vel bíró emberek ismerik a világon.

A kormányon ülő többség uralma nem kell nekik, ők nem szeretnek túrni maguk felett

semmi tekintélyt, ők csak kormánybuktatás-sal vélik Magyarországot boldoggá tehetni.

Ezek meglehetősen nagy ohajtások, de kellő józanság mellett aligha fognak teljesülni.

Hogy valaki értelmes elemet meggyőzhessen, feltétlenül szükséges a kellő tulajdonok bírása. Nagy hangon beszélni, merész képze-lemmel ellátni a dolog élet, még nem elég ahhoz, hogy valakit a gyakorlat fölé emel-hessen.

A szó hatalmával lehet izgatni, de ez nem elég. Gyakorlatban elfogadható, alapos dol-gokat tartunk méltóknak arra, hogy meg-nyerjenek, nem pedig indulatoskodást, szemé-lyeskedést, mert ezek bolygó tűzek, melyek a haladásnak nem adhatnak irányt soha.

A mi ellenzékünk azonban nem volt ezél-jának tudatában. Nem vette figyelembe nyu-godt megfontolással a létező politikai viszonyokat; azok között biztos irányt nem tudván jelölni magának, célt tévesztett, mint azon szenvedélyes vadász, ki hevében tullott a ezélon. Pedig a közjogi alapon táplálkozó trikoloron ez volt írva: haladás; de a ki nem tudja túrni a többség hatalmát, ki meg-tagadja a magasabb politikának érvényesü-lését, az nem tartja helyesen a zászlót.

A többség akaratának érvényesülése meg-jelölt alakirányhoz van kötve; ebben látja minden józan politikus a kellő biztosítékot az iránt, hogy a törvényes hatalom a többség akaratában nyilvánuljon. Ama biztosítékot pedig, hogy a nép akaratát kifejezést nyerjen, a parlament adja meg.

Ez alapon él a nép alkotmányos jogaival, de semmi esetre sem uralmával, mint a hogy azt az ellenzék gyakran hangoztatja. E nép-jog az értelmiség teljes bevonásával sem sérthető meg, nem azért, mivel a konzervati-

vizmus épen ezt ohajtja, de mert fejlett poli-tikai érzék mellett kell a pártok mérkőzésé-nek tért engedni; ezt megkívánja nemcsak az igazság, hanem a dolog természete, az emberi gondolkodás és vélemény szabadság is.

Kérdés, hogy ily alapon lehet-e a parla-mentarismus párturalmára következtetni? A kormány nem az önkény, párturalom, hanem az alkotmányos rendszer öre, végrehajtója, mely mindazt, mit az államra nézve idővőnek tart, megvalósítja; azon van minden erejéből, hogy belfejlődésével arányba hozza jo-gosult hatalmi súlyát.

A hangoztatott politikai pártélet a szemé-lyes uralmat nem élteti. Nem személyek, ha-nem az alkotmányosság fogalmából nőnek a törvények, melyeknek ohajtott eredménye az, hogy a parlamentarizmus kormányzat folyton halad, fejlődik.

A személyi uralom ellen igen sok tény bizonyít.

Sajátságos természetünk, helyzetünküél fogva nem hasonlíthatjuk magunkat össze más nemzetekkel; e körülmény az államveze-tést is nehezebbé teszi nálunk. A kormány, bölcsességénél fogva, a helyzetet megértvén, különös óvatosságot mutat az olyan dolgok-nál, melyek belelétké a nép lelkébe, gondol-kozásába magukat s a gyakorlatban meg nem valósíthatók.

E különös tekintetből származik legtöbb-ször az ellenzék haragja, félreértése; pedig nagyon látható, hogy a jóindulat miatt amaz elméletek, melyek féltett érdekekkel látsza-nak összefüggőzni, törvényt nem szabnak.

A kormánypolitikában tehát nem a szemé-lyi uralom, hanem az alkotmányos rendszer szab irányt, mit az ellenzék meglehetősen félremagyarázott; jobbra akart nyulni s bal-

A „Székelyföld“ tárczája.

Későn!

A nap utolsó sugarai tüntek le a láthatárról; lenge szél játszadozott a falevelek között; a himes virágok között ragyogó pillék szállodáltak; a kis patak hullámai egymást csókolták s mohó vágygyl ölelték magukhoz a partot, s mormogá-suk andalító harmóniába ölvadt össze a madarak fülbemászó dalával.

Távolról vig aratók dala törte meg a csendet, melybe közben gyermekacazaj és sívítás vegyül, a mint játszadozva tépdetik a virágot s futnak az aranyos pillék után.

Minden oly szép, oly kedves; mindenki örül a természet remekén, mindenkit az édes boldogság tölt be; csak egy fiatal apáczá bús, a ki ott sétál a virágok lágy ölében; nem törődik semmivel, lel-két nem ihleti meg a madárdal, a virágok nem mosolyognak neki; bánat emésztí, bú tölti be szívét.

Szemében könnyek gyűlnek s gyöngyöznek le a selyempillákról a harmatos arcra. Majd elmeséli újra meg újra bánatát a gerlének, mely zokogva röppen tova, majd felemel egy kis virágot s annak suttogja el s könnyeivel öntözi; majd a zefir len-gedezve, a fák levelei közt vesz tudomást a pa-naszról, hogy megcsalta őt jegyese, most mást boldogít szerelmével; pedig mily kimondhatlanul

szerette! feláldozta érte mindenét, boldogságát, életét.

A gyönyörű kastélytól s annak örömtől vissz-hangzó folyosóitól elvált örökre s egy csendes sirhoz hasonló rideg zárdába vonult, feledni örökre az emlékekben gazdag s kimondhatatlanul boldog multat.

Ő, a ki azelőtt a társaságok éke, ünnepeltje, a férfiak eszménye volt, most a rideg zárdá falai közt egy kis ozellában bűnbánó ruhában esdekel vigaszt nyújt a szenvedőknek, segélyt az éhezők-nek; a nyomor embereinek hervadó életük utolsó pillanatait édesíti meg azzal a csengő, édes hang-gal, a melylyel azelőtt oly kimondhatatlanul boldog szavakat suttogott: „Szeretlek, édesem!”

Mily nagy különbség egy rövid év alatt!

Megcsendült a zárdá esti harangja „Ave Má-riá“-ra. A fiatal apáczá zokogva imádkozik egy-szerű szobája imázsámolyán.

Koromfekete szeméit a sápadt arcz szépen ki-emelí; alabástrom-kebele s kibontott szőkefürtös haja, a melyen az ablakon átszűrődő hold ezüstös sugarai játszadoztak, földöntuli lényné varázsol-ták. Arczán visszatükröződött szívének mély fájdalma; keble lihegett s rózsás ajkai panasza-ra fakadtak: *Óh, szent anyám! Mit vétettem ellened hogy ily óriási büntetéssel sújtasz? Miért hagytad feldulni kised otthonomat, mely telve volt édes,*

boldogsággal? Hiszen ő volt lelkemnek lelke, ő volt életem mindene! Ő volt életem napja, mely beragyogja az örömtől sugárzó természetet; ő adott fényt, lelket életemnek! A kis patak csör-gedezése kedvesebb volt, ha vele együtt mereng-hettem el a part szélén, szemlélve, hogyan ölelik egymást a hullámok. A virágok illatosabbak, ked-vesebbek voltak, ha azokat az ő karján fontam csokorba. Oh, bányszor néztem epedve tekintetét! Oh, bányszor iparkodtam kipihatalni őszinte sze-relmét!

Oh, szent anyám! Ő megcsalt, hűtelen lett hoz-zám! Összezuzott szívem mégis élni vágy, élni azt a kintjeljes léte, mely magába zárta azelőtt a legnagyobb boldogságot, a földi paradicsomot s a mely most magába zárja a poklot!

Oh, anyám, szűz anyám, miért hagytad el azt, a ki életét neked és neki szentelte?!

Keservesen kezdett zokogni s forró könnyeivel öntözé a szűz anya szobrát. Lassanként kimerülűi látszott. „Szép feje lehanyatlott, mint a szellő érte rózsaszál.” Szemeit lehunyta s a röpke édes szárnyaival befűdte a két drága csillagot.

Aludt, álmódott, talán szépet, édeset.

Észak-Magyarország egyik legszebb, legkiecsőbb vidékén fekszik Tarján falu. Ezen kis falu egy ha-talmas hegy oldalában fekszik, százados jegenyék-től körülvéve, melyek büszke koronájukkal kiál-lották a bős orkánokat. Mig a hegyeken a viha-

ra fogott. Szóval az ellenzék nem maradt tárgya mellett; a mit tett, mind a kormány megbuktatása céljából tette; vagyis: túl lőtt a célon.

Változások a miniszteriumban. A hivatalos lap szombati száma a következő legfelsőbb kéziratokat közli:

I.

Kedves Fabiny! Midőn tekintetbe véve meggyengült egészségi állapotát, önnek az igazságügy-miniszteri állásáról való lemondását ezennel elfogadom, egyuttal hosszú közszolgálatát alatt, valamint miniszteri minőségében is kifejtett buzgó és sikeres tevékenységeért teljes elismeréssel fejezem ki; felhívom azonban, hogy az igazságügyi tárca ügyeit másnév elhatározásomig egyelőre még ideiglenesen tovább vezesse. Kelt Budapesten, 1889. évi márczius hó 22-én. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

II.

Kedves báró Orczy! Miniszterelnököm előterjesztése folytán Önt saját kérelmére a belügyminiszterium ügyeinek ideiglenes vezetésével ezennel megbízom. Kelt Budapesten, 1889. évi márczius hó 22-én. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

III.

Kedves Baross! Miniszterelnököm előterjesztése folytán Önt a belügyminiszterium ügyeinek ideiglenes vezetésével ezennel megbízom. Kelt Budapesten, 1889. évi márczius hó 22-én. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

A regale-megváltásra vonatkozó előmunkálatok. A „Bud. Corr.” jelenti: A regale-megváltásra vonatkozó előmunkálatok a pénzügyi miniszterium kebelében a legnagyobb szorgalom kifejtése mellett és az óriási anyag tervszerű feldolgozásával már annyira előhaladtak, hogy az ápril végéig bejelentendő kárpótlási igények a lehető leggyorsabban lebonyolíthatók lesznek. Kerek 36,000 a száma azoknak, kik regale-megváltási kárpótlásra igényt tarthatnak és a pénzügyminiszteriumban már teljesen elő vannak készítve minden egyes regale-tulajdonosnak eddigi adózási kimutatásai, valamint a kárpótlási összeg kiszámításának alapját képező kimutatások. Ezen adatok kétszer átvizsgálva, teljesen össze vannak állítva és másolatban az egyes adófelügyelők rendelkezésére állanak munkálataik keresztülvitelére. Tisza Kálmán miniszterelnök az italmélti jog kártalanításáról szóló 1888. XXXVI. t.-cz. végrehajtása iránt kibocsátott „Utasítása” 53. §-a értelmében miniszteri biztosokká kinevezte Möriz Vincze pénzügyminiszteri osztálytanácsost és Hanz Pál földadónyilvántartási felügyelőt Bihar, Beszterce-Naszód, Brassó, Fogaras, Csik, Szolnok-Doboka, Hunyad, Kolozs, Maros-Torda, Alsó-Fehér, Szabán, Kis- és Nagy-Küküllő, Háromszék, Udvarhely, Torda-Aranyos- és Szilágy megyékre. A miniszteri biztosok azokban a kerületekben, melyekre kinevezésük szól, a miniszter utasítása szerint ellenőrzik az összes kártalanítási munkálatokat, azok bármily hatóság által teljesíttessenek s bármily stadiumban legyenek is; utbaiga-

zításokat, felvilágosításokat adnak a kir. adófelügyelőknek, vagy kirendelt adófelügyelői helyetteseknek a törvény, utasítás és rendelet alkalmazásáról, eljárásukról és tapasztalataikról pedig a pénzügyminiszternek jelentést tesznek; s akár az egyezségi, akár a közigazgatási bizottság albizottságánál folytatott tárgyalásoknál minden külön megbízatás nélkül végezhetik mindazokat a teendőket, melyek a kirendelt adófelügyelők, vagy kirendelt helyettesük hatáskörébe tartoznak.

Országgyűlés.

A képviselőház folyó hó 22-ki ülésén az ellenzék tulhajtása ismét botrányokat provokált. Orbán Balázs a rendőrség megelőző napiejlését hozván szóba, betyárságokról beszélt, s Tiszát vérszomjasnak, Karaffának mondá a ház zajongása közt. Orbán Balázs az elnök rendre utasította. Az ingerültséget fokozta Kaas Ivor báró is, ki beszélvén embervadászatról, szemére hányja Tisza Kálmán miniszterelnöknek, hogy az ellenzékkel miért nem lépett kompromisszumra. Tisza Kálmán a többség helyeslése közt kijelenté, hogy nyugodtan várja a történelem ítéletét. Kormány a ország konszolidációjára vezetett. A házon kívül történtek okozói azok, a kik szemben a törvényhozással az utcára apelláltak. Kompromisszumra nem léphetett, mert az országnak soha nem használna, ha az alkotmányos elvek felforgatásával a kisebbség zsarnoksága dönt. Folytonos zaj és izgalom közt beszélt Győry, de elnök, miután Győry nem a tárgyhoz szolt, megvonta tőle a szót. Ezután Almásy csapatot éktelen zajt, beszélvén a képviselők megtámadtatásáról; az elnök a szót tőle is megvonta. Hajtásy Pál a terem közepén megállva, oda kiáltá Tisza Kálmánnak: „Ha engem rendőr bánt, a miniszterelnökön veszek elégtételt!” Az elnök őt is rendre utasította. Öt percnyi szünet után helyreállt a nyugalom s folytaták a véderő-vitát. Hozzászólottak: Illy és, A bárnyai Emil és Reviczky, mindnyájan a szakasz ellen.

A szombati ülésen folytatott a véderőjavaslat 25-ik paragrafusának tárgyalását. A szabadelvűpárt részéről ezuttal senki sem szolt a szakaszhoz. A függetlenségi párt részéről Veress József, Holló Lajos, Meszlenyi Lajos és Ugron Gábor mondtak el kifogásaikat a szakasz ellen. A tárgyalás folytatását a közbessett ünnepek miatt kedre tüzték ki.

A sokat vitatott 24. és 25. §-ok felett a hó 26-án döntött a ház. Uray és Károlyi Gábor gróf felszólalásai után a vita bezáratott s megtörténtek a zárbeszédok. Ezután következett a szavazás. A két szakasz 253 szavazattal 144 ellen elfogadtatott. A többség tehát 109 szavazat. A Gajary határozati javaslata szintén nagy többséggel elfogadtatott.

SZEMLE.

A pánszláv körök és sajtójuk, melyek Milán király lemondásában az oroszbarát politika győzelmét látták, most alább adják a dolgot. Törökországban és Bulgáriában a dolgok jelenlegi állását ép oly nyugalommal látják, mint kezdetben Ber-

linben és Bécsben látták. Különösen Berlinben azt hiszik, hogy oly okos államférfiak, mint a szerb regensek, sohasem fognak egyenesen Ausztria-Magyarország ellenes politikát üzni. Berlin körökben egyelőre semmi veszélyt nem látnak az új helyzetben. A jövőben is csak Natália exkirályné visszatérése okozhatna zavart. Erre vonatkozólag berlini politikai körökbe érkezett táviratok ennek az eshetőségét kizártnak tekintik, mert a regensek szeszélyei és politikai érdeke is azt kívánja, hogy a királynét távol tartsák. Különösen jó hatással volt a viszonyokkal ismerős körökben az, hogy Gyurics tábornokkal mentik ki hadügyminiszterüket.

Románia pártviszonyai. A Catargiu-féle ó-konzervatív csoport elszakadása a kompromisszumra hajlandó liberalis konzervatív klubtól bevégzett tény. A szakadás oka az, hogy a liberalis-konzervatív miniszterek, Manu tábornok, Lohovary és Vernescu, nem akarták magukat Catargiu által a Rosetti-Carp kormány aláaknázására felhasználtnak. Lahovary és Manu már hetekkel ezelőtt kijelentették, hogy teljes szolidaritást vállalnak juminista hivataltársaikkal. Vernescu igazságügyminiszter pedig napról-napra jobban visszavonult Catargiutól és pártíveitől. A feszültségből szakadás lett s Catargiu pártfeleivel megalakította a független konzervatív pártot, mely elnökéül Catargiut, alelnökéül Apostoleanu képviselőt, jegyzőjeül Lahovary Györgyöt, az »Indép. Roumaine« kiadóját választotta meg. Ez a pártalakulás annyiban volt szerencsés, mert a többség megszilárdította azzal, hogy a Catargiu-törédék abból kivált.

Parlamentarismusunk veszedelme.

(Vége.)

Nem a történelem szava az, a mely felszólal az ellenzéki padokról és megharsant veszes szavával a népgyűléseken. A történelem nyugodt és tárgyilagoss, ment a szenvedélyek füstjétől és zsaratnokatól.

Jegyezze meg az ellenzék, hogy izgatni könnyen lehet a közvéleményt, mely hajlandó a régi gyanakvások felújítására s hajlandó a tüzfogásra. De ez egyszersmind játék a tüzzel, mely tán ott fog égetni, a hol az illetők sem vélik. Valódi nemzeti jogokért igen is meg kell mozdulni ennek az országnak minden viszonyok és körülmények között. De oly serelemekért, melyeket csak a rabulistika mutat ki, a nemzet nyugalomát, parlamentjének méltóságát, a koronával való összhangját kockára tenni, több mint könnyelmű: ez veszedelmes játék.

S ettől a játéktól nem riadt vissza Apponyi Albert gróf.

Mily államférfini tapintat, mily igazságos takatika!

Alárendeltebb, de azért a parlamentarismus szempontjából érdekes a véderőjavaslat tárgyalása alkalmából fölállított kabinetkérdés.

rok zugva kergetik egymást s tördelik ki a fákat, addig a völgyben béke honol; a kedves kis patak vigan csörgedez, a virágok szirmaitat kitarva ölelik a napsugárt s a lenge zefirt.

E ragyogó, vadregényes vidék Felső-Magyarország leggazdagabb főúráé volt, gróf Kereszt-szeghy Tihaméré, a ki egyetlen leányával, egy még fakadó rózsabimbóval, Jeanettel lakott a hegy oldalán elterülő várakban.

Mindenki szerette a grófi családát, mindenki imádtá az alig tizenhétéves Jeanettet. Szemei gyönyörűek voltak, haja szőke; rózsapírban fakadó arczán az ártatlanság tiszta, romlatlan pirossága virágozott. Mindenki az ég angyalát látta benne. Mint a vigasztalás valóságos angyala jelent meg a szegénység kunyhójában és a beteg ágyánál.

Kosárával karján hajnalban és szürkületkor sietve hagyta el a kastélyt s vitte a betegeknek az edelt, az alamizsnát.

Volt a grófi családnál egy igen vitéz s nemes érzelmű ifju is, a kit a grófigen kegyelt, egyrészt nemes tulajdoniért, másrészt pedig azért, mert a szabadságharcban, midőn a haza oltalmára sietett, az ifju apja a grófot megmenté a halál torkából.

Jeanette és Elemér a nyári hónapok alatt sok és kellemes kirándulást tettek. Eljártak a szom-

széd helységek előkelő családjaihoz estélyekre; majd náluk is sok és fényes társaság jött össze. Csolnakáztak ketten; lovagoltak, vadászatra mentek együtt. Bárhova ment Jeanette, Elemér vele volt; kora ifjúságuk óta ismerték egymást, s azóta őszinte, bizalmas barátok lettek.

Oh, hányszor csevegtek a kis patak mentén! hányszor vegyült édes csevegésükbe a madárdal! hányszor bolyongtak a havasok oldalán, vagy a kastély kertjében, bámulva a milliárd csillagot, a pásztortüzeket, hallgatva a faluból felhangzó dalokat s a pásztorok furulyázását! Lelkük fölismerte az egymás iránti rokonszenvet; érezték s tudták, hogy egy édes kapocs fűzi össze a két szívet.

Miként a fakadó rózsabimbó gondos ápolás után szebb, illatosabb lesz, úgy az ögyöngéd szeretetűk őszinte érzelmé, mély szerelemmé fejlődött.

Kimondhatatlan boldog volt Jeanette, midőn Elemér bevallá szerelmét s térdre borulva kérte, hogy legyen az övé. Boldog volt, midőn e szavakat sugta fülebe imádjója: „Szeretlek, egyetlenem, örökre!”

Jeanette nem felelt. Átfoná hóféhér karjaival Elemér nyakát. Ajkuk néma volt, csak a két szív dobogott. Majd végig simitá a szőke fürtöket, me-

lyeket a lemenő napsugarai bearanyoztak. Boldogok voltak, mert szívők-lelkők egy volt s mert frigyükön az apai áldás volt.

Alig várták azt az édes pillanatot, midőn az Isten házában mondhatják el azt, mit oly sokszor elsuttogtak.

De ezt a pillanatot, ezt az édes percet a sors megtagadta tőlük.

Megharsantak a kürtök; a béke osondjába a háboru moraja vegyült. Elemérnek el kellett mennie; ott kellett hagynia legdrágább kincsét, matkáját; idáig földre kellett hogy menjen harcolni.

Zokogva borult Jeanette völegénye karjaiba. Elemér sietve hagyta el a kastélyt, hogy ne okozzon még nagyobb fájdalmat, még nagyobb bánatot.

Mily boldogtalan volt Jeanette! Csengő szava elnémult, arczáról a biborszín eltűnt; hervadásnak indult.

Nem volt se nappala, sem éjjele. Koblát a kínos várakozás tölté be; várt epedve, leste az ő kénvonását, de hasztalan.

(Vége következik.)

Ezzel szemben Apponyi Albert magatartása szintén helytelen volt.

Alig van a parlamentarizmusnak kérdése, mely kevésbé volna véglegesen megoldva, tisztva és fixírozva, mint épen a kabinetkérdés.

A magyar parlamentarizmus még sokkal ifjabb, hogysé a kérdést tisztázhatta volna. Az angol parlamentarizmus sokkal régebbi. E kérdésre nézve történeti fejlődése tulajdonképp csak a nagy parlamenti reform, vagyis 1832. óta van ugyan, de Angliában mégis több mint félszázados parlamenti gyakorlat áll rendelkezésünkre.

És mit mutat a gyakorlat? Sőt mit mutat a magyar parlamentarizmus praxisa?

Azt, hogy a kabinetkérdésnek előre megállapított és minden körülmények közt érvényes elvei nincsenek.

Csak egy bizonyos egészen: hogy ha valamely parlamentarizmus kormány, miután a kabinetkérdést fölvetette, kisebbségben marad, távoznia kell, vagy a házat felosztva, a választókhoz kell fölebbeznie.

Ez utóbbi ismételt megtörtént Angliában. Megtörtént a közelmúltban Beaconsfielddel.

De nem áll az, hogy a kabinetkérdés minden esetben a parlament vagy minden esetben a kormánypárt irányában vettetik fel. A kabinetkérdés akárhánszor egyértelmű a pártkérdéssel. Mások viszont a kabinetkérdés az összes házra vonatkozik. Így képzelhető eset, — Angliában ismételt megtörtént — hogy valamely kormány kabinetkérdését saját pártjának és az ellenzéknek egy része szavazza meg. Így tehát a kormány saját pártja irányában kisebbségben marad, de a házban többséget nyer.

De van, a mi egészen kétségtelen. Van, a mi semmiféle parlamenti elmélettel meg nem dönthető. Van, a mi mellett az összes parlamenti fejlődés harcol. Ez az, hogy a kabinetkérdés soha sem vonatkozik a stílusra, vagy szavakra, hanem a felállított kérdés értelmére és összes tartalmára.

Soha veszedelmesebb és imparlamentárisabb tan még nem létezett, mint mely az ellenzéki padokról azt hirdeti, hogy a kabinetkérdésnek szavain és kifejezéseiben azon kormány nem változtathat, mely azt felállította. A parlamenti kormányzat teljes bizonytalanságára, sőt anarchiájára vezetne e tan. Oly tan, mely ellen tiltakozik nem csak minden kormányzati elv, hanem tiltakozik egyszersmind e hazának a Angliának parlamenti története.

Azért hivatkozom ismételt Angliára, mert meg fogja engedni nekem az ellenzék, hogy a parlamenti tanok vitatásánál szabad, sőt kell a parlamentarizmus classicus földjéről: Angliából érveket importálni. Ép úgy, mint egy oszlop-csarnok megbirálásánál szabad egész Athenig kirándulni.

És mit mutat Anglia parlamentarizmusának története?

Ép annak ellenkezőjét, a mit az oppositio a civilisált emberiség parlamentarizmus kitanítása végett hirdet.

Anglia parlamentarizmusának történetében kétségkívül sok eset van reá, sőt az a szabály, hogy ha valamely kabineten bizonyos kormányzati elvével nem képes keresztül hatolni, lemond.

De nincs rá eset, hogy valamely kormány valaha azért bukott volna, mert a felállított kabinetkérdésnek szövegét változtatta.

Sőt arra sincs eset, hogy habár megváltoztatta kabinetkérdésének lényegét, le kell vala mondania annak dacára, hogy az eredeti szöveg biztos és nagy többségre számíthatott.

Ellenben akárhány példa van arra, hogy valamely kormány feladta azon politikáját, melyért éveken át küzdött, elfogadta az ellenzék politikai követeléseit s mégis kormányon maradt.

Mit szolt volna a mi ellenzékünk Robert Peel magatartásához, a ki, miután éveken át küzdött a gabonavámok fentartása mellett, egyszer csak szövetkezve Cobdennek megbuktatta a gabonavámokat.

Megbuktatta pártjának nagy conservatív részével szemben, melyet később Disraeli vezetett.

Ismeretes ide vonatkozólag a későbbi Lord Beaconsfieldnek nyilatkozata.

E nyilatkozat azonban nem módosította az ak-

kori és későbbi angolok ama nézetét, mely szerint Peel eljárását helyeselték.

Sőt mit kell vala tenniük Gladstone és Disraeli utóbbi harcaiban, ha tudják vala, mily parlamenti tanokat fog hirdetni a magyar ellenzék?

Mit kell vala tenniük akkor, midőn e nagy államférfiak váltakozva a kormányra jutván, elfogadták egymás reformterveit, melyeket az ellenzéki padokról ostromoltak?

Hisz a magyar ellenzék tanai szerint Lord Beaconsfield az 1868-iki parlamenti reformnál egyszerűen meglöpté volna Gladstone tanait, s mint föben járó bűnösnek el kell vala tennie az angol politika színteréről.

Pedig mind e küzdelmekben a nép, sőt az utca is szerepelt.

Sokkal nagyobb és sokkal méltóságtejesebb felvonulások történtek a Hyde-Parkban, mint nálunk.

S a tüntetők nem dicsekedtek örök ifjúságukkal, hanem az élemedett, komoly polgárok száz-ezrei vettek részt amaz igazán higgadt és igazán méltóságtejes demonstrációkban.

Ellenben mily jelentősége és tartalma van a Tisza Kálmán által felállított kabinetkérdésnek?

A magyar miniszterelnök a 14. §-ra mindig úgy hivatkozott, mint a mely az 1868-iki törvénnyel ugyanazon egyértelmű, bár más a szövege.

A kormányelnök joggal tehetette ezt. De tegyük föl az ellenkezőt.

Tegyük föl, hogy az ellenzéknek van igaza és hogy a 14. §. régi szövege nem felelt meg a 68-iki törvény szellemének.

Mi következik ebből?

Csak az, hogy a miniszterelnök tévedhetett a két szöveg közös értelmére nézve; az azonban minden kétségen fölül való, hogy a kabinetkérdést a 68-iki törvény kapcsán vette föl. Vagyis a kormányelnök misem változtatta álláspontját, midőn minden félreértés kikerülése végett a 68-iki szöveg visszaállításába beleegyezett.

Valóban csodálkoznom kell, hogy miké lehetett ily körülmények között a kormánynak a kabinetkérdésben való bukását kiokoskodni és Tiszát imparlamentarizmussal vádolni.

És imparlamentarizmussal vádolni azon oldalról, a honnét hetek óta egyebet sem tesznek, mint megtámadnak minden parlamentarizmust.

Oly tanokat hirdetnek, melyek kiirtanak a parlamentarizmusnak utolsó csiráját is. Azon oldalról, melynek sajtójából a legközelebbi multban akárhánszor parlamentarizmus fegyver gyanánt tüntették fel az utcazi tüntetéseket. Azon oldalról, melynek egy része hetek óta egyebet nem tesz, mint — bár talán öntudatlanul — aláássa a magyar parlamentarizmus gyökereit.

Apponyi Albert gróf nem zárkozhatott el a fejtegetett szempontok elől. Ép azért kénytelen volt elismerni, hogy Tisza Kálmánnak kormányon maradása formailag indokolható.

De mégis követelte a miniszterelnök lemondását, de oly indoklással, mely ellen szintén tiltakozunk kell.

Azt fejtegette, hogy habár a kormányelnök nem vesztette el a többséget, elvesztette a tekintélyt és bizalmat.

Hogy Tisza Kálmán tekintélyének s az irányában nyilatkozó bizalomnak aláadására az ellenzék másfél évtized óta mindent elkövetett, az kétség-telen.

De a parlamenti többségnél s kétségkívül a nemzet többségénél sem ért célzt, ez szintén bizonyos. Nem is az ellenzék bizalma az, mely Tisza Kálmán kormányelnöki széknél fentartja, hanem a parlamenti többsége és a nemzet többsége.

Ha Apponyi Albert mégis Tisza lemondását követeli, ez csak azt bizonyítja, hogy bár más utakon, de ugyanazon irányban halad, melyben a parlament szélső elemei elindultak, a parlamentarizmus elvek és a magyar parlamentarizmus nagyobb dicsőségére.

V i d é k.

Gyergyó-Ditrő, 1889. március 18.

(Nemzeti ünnepély.)

Tekintetes Szerkesztő ur!

Szabadságunk legszentebb napját, március 15-ikét, Magyarországnak minden fia a szabadság

magasztos eszméjétől áthatva szokta megünne-pelni. Így ünnepeltük meg mi is e napot az iskola-épület dísztermében a „Tanítói önképzőkör“, „Olvasó Társaság“, „Műkedvelő társulat“, „Zenekedvelők egyesülete“, „Polgári olvasókör“, a helyi „Vegyes énekkar“ közreműködésével.

Mint szokás, ünnepélyünket 15-én tartott szent mise után (de megjegyzem, hogy a böjt miatt két nappal később, vasárnap este) tengerenyi népsokaság előtt a „Hymnus“ elénekzése után Demeter Imre remetei kántor nyitotta meg rövid felolvasással, melyet Bajkó Gyula szavalata váltott fel. Ezt követte Vörösmarty „Szózat“ának elénekzése. Ezután Vrancsits Gyula lépett a szalmayon levő kis asztal mellé, s elmondotta szép alkalmi beszédét, mely nagy hatást keltett a 48 ki eseményekre való visszaemlékezésekkel. Az ünnepi beszédet zajos tapsvihar és éljenzés követte. Erre Szathmáry István szavalta el valódi érzéssel Petőfi „Szabadság“ című költeményét hazafias érzéssel, nagy tetszés mellett. Az ünnepélyt a „Zenekedvelők“ által előadott induló zárta be, melyet elismerése jelül háromszor újrázott meg a közönség.

Ezután bankett volt, mely reggeli 7 óráig tartott.

A szép jövedelem, mely mintegy 35–40 frtot tesz ki 10 és 20 kros jegyekből, melyhez Puskás Alajos tekerőpataki plebános 80 kr, Tankó János ditrói plebános 20 kr felülfizetéssel járult, a szegény gyermekek javára fordított.

Röviden így folyt le nálunk az estély, melyhez, ha megengedik a t. olvasók, gratulálók a közreműködő szabadságoshozoknak.

Kiss Endre.*

Különfélék.

— **Mulatság.** Alólt bizottság a „Stephanie“-menház-alap javára Kézdi-Vásárhelytől 1889. évi április hó 6-án a tanásház dísztermében táncvizigalommal egybekötött társasestélyt rendez. Rendező bizottság: Pásztóhy Tibor, biz. elnök. Ifj. Tóth Istvánné sz. Szabó Rózi, biz. elnök. Alberti Albert, ifj. Bándy István, Barcsa Miklós, Bartha Mór, Booskor Kálmán, Bodor Géza, Benkő István, Oseh Gyula, Damokos Mihály, Deák Árpád, Dobay János, Farkas József, Fejér Antal, Fejér Károly földirtokos, Horváth György, ifj. Jancsó Mózes, Köntzei Domokos, Köntzei Elek, Dr. Nagy Sándor, Páll Venczel, Pap János, Sára Lajos, Dr. Sinkovics Aurél, Dr. Szacsavay Gyula, Szentkócsy Jenő, Dr. Szentpéteri Bálint, Tóth Géza, Tóth Gyula, Török Lajos, Wertán Endre, Wertán István, Babós Anna, Bándy Imréné szül. Kovács Etelka, Bartha Juliska, Barthos Borka, Benkő Emma, Bernáld Anna, Bernáld Emma, Bodó Zsuzsa, Csizsár Emília, Csoma Olga, Fejér Vilma, Hajdu Eszti, Kolbánszki Gizella, Köntzei Anna, Köntzei Irén, Márton Mária, Márton Ilona, Nagy Ilona, Szacsavay Imréné Bartha Vilma, Székely Málvin, Székely Melinda, Szentpéteri Mariska, Szócs Etelka, Tompa Margit, Tompa Gizella, Vajda Ilona, Vajna Otília. Kezdeté estéli 8 órakor. Belépti jegy ára: személyenként 80 krajczár. Jegyek előre válthatók Fejér Antal és ifj. Bándy István urak kereskedésében s este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Jelszó: egyszerűség!!!

— **Körjegyző-választások.** Futásfalvára körjegyzőnek Hamar Károly, Dálnokba helyettes jegyzőnek Potos Ferenc választatott meg.

— **Közgyűlés.** A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület felügyelő bizottsága folyó hó 25-én délelőtt fél 12 órakor tartott gyűlésén a szokásos évi rendes közgyűlés megtartása napjára folyó évi április hó 7-két tűzte ki.

— **A nagy keleti utazáshoz.** Április 20-án — a mint többször említettük — a »Brassói kereskedelmi és iparegyesület« több hazai szaktestület részvételével s a kereskedelmi miniszterium erkölcsi támogatásával nagy tanulmányutat rendez Belgrád, Nis, Sofia, Drinápoly, Konstantinápoly, Varna, Ruscsuk, Giurgiu s Bukarestbe és vissza. Ezen utazás a legérdekesebb egyike lesz és egyuttal a legolcsóbb is. Nevezetesen: kerül az utazás Budapestről vissza Budapest ellátással együtt I. oszt. 200., II. oszt. 155., III. oszt. 130. frtba. A m. á. v. minden más állomásáról is ennyibe kerül az út, mert ugyanezt a körutat kell mindenkinek megtenni. A ki visszafelé nem akar tengeren jöni, annak I. oszt. 175., II. oszt. 140., III. oszt. 125. frt. Budapestről-Budapestig. A kirándulásban nem kereskedők és iparosok is részt vehetnek, hasonlóképp nők is. Bejelentési határidő április 1. Részletes programot szívesen küld kíváncsiakra. »Brassói kereskedelmi és iparegyesület«. Április 1-én tul nem fogadtatnak el bejelentések.

* Terhiany miatt késett.

Szerk.

— A gyergyósztrömiki szegény tanulókat segélyező egyesület által rendezendő hangverseny a jelzett időről elmaradván, annak megtartása visszavonhatatlanul folyó évi április hó 28-ára határozottatott; miről az igen tisztelt érdeklődő közönség ez uton is értesítettik.

— Munkácsy Mihály az E. M. K. E.-nek levelet írt Párisból. E szerint Munkácsy a tagsági okleveleket meg fogja rajzolni. Az oklevél a nemzeti geniust fogja ábrázolni, a mint kezében az E. M. K. E. lobogóját körülhordozza. Alatta fognak csoportosulni különböző nemzetiségek, az E. M. K. E.-ben testvériesen egyesülve. Az okleveleket az örökös és alapító tagok kapják, kiknek száma immár meghaladja a kétezeret, a mellett, hogy havonta 20—30 új alapító jelentkezik.

— A Polónyi-Krajesik-ügy elintéztést nyert. A felek piszoly-párbajt vívtak, melyben egyik sem sebesült meg. A párbaj után kibékültek az ellenfelek. — A Seffer-Pulszky-ügy békés elintéztést nyert oly módon, hogy Pulszky segédei megbízójuk sajnálkozását jelentették ki az eset felett. Ezzel mindkét fél megbízottai befejeztéknek jelentették ki az ügyet.

RÖVID HIREK.

Szegedi csárdát rendez be a párisi világkiállítás területén egy szegedi és egy orosházi vendéglős. — Zürichben közelebbről nihilisták elfogatása alkalmából megejtett vizsgálatnál kitudt, hogy ott robbanó szerek gyártására külön társulat alakult, mely a francia, angol és orosz anarkhistákat bombákkal látta el. — Nyolczszázéves jubileumát ünnepelte meg a mult héten a melki apátság. — Lugoson a napokban meggyilkoltak egy vén aszszont, a ki régóta uszoráskodással foglalkozott. — „Segíts Kossuth!” Ezzel a sohajtással halt meg Lugoson a minap egy köztisztviselőt álló román ajku, de magyar szívű honpolgár. — Csalásra vezetett egy prágai hivatalnokot a lutrizás szenvedélye. Utalványt hamisított, s mikor elfogták, 2—6 frtos tételekről szóló lottócedulákat találtak nála.

Irodalom.

Lapunk olvasói a „Magyar Gazdák Évkönyve budapesti utmutatóval” cz. diszes kötetű, tartalomdús munkát egy frt ötven kr bolti ár helyett egy forint kedvezmény árban rendelhetik meg a Franklin-társulatnál Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz. — A „Magyar Gazdák Évkönyve” gazdag tartalmából közöljük a következő címeket: 1. Vázlatok 1888. évi gazdaságunkról. 2. A mezőgazdák életbiztosítása. 3. Bortermelésünk. 4. A tejkereskedelm. 5. A vaj hibái és ezek keletkezése. 6. Hus- és növényi tápszerek. 7. Buzatermelés és fogyasztás 1888—89-ben. 8. Amerika hanyatló versenye. 9. Kertészeti könyvvezetés. 10. Nemzetközi vámegyesülések. 11. Új buzaszállítási rendszer. 12. A dohánytermelésről. 13. A fegyver- s vadászati adó. 14. A szeszadó. 15. A gabona viteldija. 16. Adó-fogyasztási illetéki díjgyezék. A becses könyv függelékül egy „Budapesti Utmutató” van csatolva, mely szakmák szerint rendezve bevásárlásainknál, valamint terményeink eladásánál tájékoztasson. Az itt ajánlt mű össze nem tévesztendő a hason című évkönyvekkel. Megrendelések posta-utalványon a Franklin-társulathoz, Budapest, IV-ik Egyetem-utca 4. sz. küldendők.

Az „Ország-Világ”, a legnagyobb és legszebb magyar képes és szépirodalmi lap, mely Benedek Elek gondos szerkesztésében évről-évre nagyobb kedveltségnek és elterjedésnek örvend, az új-évi fennállásának tizedik évfolyamába lépett. Sokkal szebb mult áll e lap mögött, semhogy hangzatos programra volna szüksége. Az „Ország-Világ” rendes tartalma: egy eredeti és egy fordított regény, több novella, tárcza, ismeretterjesztő közlemények, élet- és jellemrajzok, költemények s a nők részére: „Nők Világa” czimen egy gondosan szerkesztett rovat, melyben számos divatkép, divatlevél, háztartási közlemények, s egyéb, nőket érdeklő apróságok vannak közölve. Az „Ország-Világ” munkatársai a régibb és újabb irónemzedék legjelesebbjei. Az új-évi Beniczky-né-Bajza Lenke „A hegység tündére” czimű költői szép és igen érdekes regényének közlését kezdte meg; mellette még Braddon „Klara” cz. rendkívül érdekes angol regényét. Az ápril-juniusi negyedik P. Szathmáry Károly „A szép püspök-né” cz. érdekfeszítő regényét közli s mellette még egy fordított regényt. A magyar mágusok szalonjainak és műkincesinek bemutatását, mely érdekes ciklusban a nagy közönség előtt egy eddig kevésbé ismert világot tárt fel, az Ország-Világ — tovább folytatja. Tanító és tanítónők 10 frt helyett 8 frttal fizethetnek elő az „Ország-Világ”-ra, melyet 8 frttal rendelhetnek meg az „Egyetértés” és a „Pesti Hírlap” előfizetői is. A szerkesztőség nagy gondot fordít a talány rovatra is s talánymegfejtő előfizetői közt hetenként értékes

könyveket, zeneműveket, eredeti rajzokat sorsol ki. Az „Ország-Világ” könyvtárai uton is megrendelhető, két heti diszes borítékú füzetben. Mutatványszámok kívánatra ingyen küldetnek. Előfizetési feltételek: Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr. Egy hóra 85 kr. Egyes szám 20 kr. Füzet (kettős szám) 40 kr. Az „Egyetértés”-sel együtt rendelve: Egész évre 28 frt. Félévre 14 frt. Negyedévre 7 frt. A „Pesti Hírlap”-pal együtt rendelve: Egész évre 22 frt. Félévre 11 frt. Negyedévre 5 frt 50 kr.

Közgazdaság.

A gabna-üzlet helyzete.

A gabna-üzlet terén a közelebb mult időben nem mutatkoztak lényeges változások. A budapesti piacon a hangulat szilárd maradt mérsékelt áremelkedés kíséretében. Ellenben a külföldi piacok kivétel nélkül lanyha irányzatot jelentettek. Gazdaközönségünk — írja a „Magyar Kereskedők Lapja” — rendkívül óvatosan jár el még meglevő készletei értékesítésénél. Bizton állíthatjuk, hogy csak a gazdák részéről tapasztalt mérsékelt kínálatnak tulajdonítható az árak szilárd-sága. Különösen finom buzafajok iránt nagy az érdeklődés úgy külföldi vevők, mint a fővárosi malmok részéről, ellenben a selejtesb fajok iránt kevesebb érdeklődés mutatkozik. Rozs igen szilárd irányt követ, kisebb tételek 6 frt 10 kelték el (Budapest). Arpa és zab kevés forgalom mellett változatlan. Új tengeri kevés hozatal folytán szilárd.

Ezentul az árakra és az irányra döntő befolyással lesznek az időjárás, valamint a vetések állásáról érkező hírek, melyek vevők, mint a fővárosi malmok részéről, ellenben a selejtesb fajok iránt kevesebb érdeklődés mutatkozik. Rozs igen szilárd irányt követ, kisebb tételek 6 frt 10 kelték el (Budapest). Arpa és zab kevés forgalom mellett változatlan. Új tengeri kevés hozatal folytán szilárd.

A cukorrépa-termelőkhez a következő felhívást intézi az erdélyi gazdasági egyetel igazgató választmány: „Mindazon t. gazdatisztsak, a kik a folyó évben cukorrépa-termelési kísérleteket ohajtanak tenni, ezennel felhívjuk, hogy ápril hó 1-éig egyletlen titkári irodájában szóval vagy írásban jelentkezzenek, nehogy a szükséges vetőmag megrendelése késedelmet szenvedjen. A kísérleti termelők egy fél holdon (800 □ öl) eszközöljék a próbatermelést, mely czélra egyletlenk 8 kiló cukorrépa-magot fog díjtalanul rendelkezésükre bocsátani. A vetés, mivelés s a t.-re nézve bő felvilágosítást nyújt az általunk kiadott „A cukorrépa-termelés vezérfonala” czimű munka, melyet úgy a már szerződésileg vállalkozottaknak, mint a kísérleti termelőknek (5 kros levélbélyeg beküldése esetén) szintén díjtalanul fogunk kezűkhöz juttatni.”

205-ik közlemény

a háromszékmegei „Erzsébet” árvadely-nevelő intézet javára Baróth kőszeg lakosai által tett szives adakozásokról.

(Folytatás.)

Pikter Lajos 2 kr. Takó Antal, Vinlet András, aranyos János, Panáti Miklós 4—4 kr. Kozocsi József, Rápoli Lajos, Dobai József, Rudolf Róbert 5—5 kr. Soós György 8 kr. Gál Ignác, Ürmösi Pál, Bartalis Ferenc, Nagy N., Paráté János, öz. Harmanu, Simon Mihály 10—10 kr. Incze Ferenc 15 kr. N. N. 20 kr. N. N. 20 kr. Brandstader Sándor, Pfeiffer Mária, Jucsa Gyula, Khon József, Gáspár Antal, Grosz Vilma, Ferenczi Lajos, Bende Gábor, Nemes József, Nagy Eziás, Zöld Sándor 20 kr. Zathureczky Gábor 30 kr. Binder Adolf 50 kr. Erdővidéki takarékpénztár 2 frt. Takó Antal, Balázs Ignác, Botyor Teréz, Barta János, Gáll Ferenc, Takó Ferenc, Megyesi Sándor, Varga Lajos 1—1 liter, Takó Sándor, Ráduly Mihály, Kis Antal, Gáll Salamonné 2—2 liter, N. József, Agoston István 4—4 liter, Ráduly Jánosné 5 liter, Beke Mihály fél liter rozs. Fogarasi József, Botyor József 1—1 liter, Csiki Ferenc 2 liter, Szabó István 4 cső, Szűcs György, Panati Miklós, Bodosi Antal, Jere János, Lőrincz Antal, Megyeri Ferenc 6—6 cső, Barta András, Fogarasi Antal, Balog Ferenc, Beke János, Takó József, Varga József 10—10 cső törökbuza.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 26.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.

Szekély Málvin,

jegyző.

Felölts szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Ó-BOR tiszta és jó, 170 hectoliter, OLCSON eladó kisebb mennyiségben is alólírtnál Magyar-Igenben. Becsületes kiszolgálás és küldeményezés.

2-3

Bakesy Endre.

Sz. 1496. tkkvi.

1889.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pakocs Ferencz szárazpataki lakos végrehajthatónak Opra (Gyurka) János és neje szárazpataki lakos végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Szárazpatak községében fekvő, a szárazpataki 106. sz. tjkvben A + 239/1., 241. hr. sz. 113 frt, 382. hr. sz. 10 frt, 459. hr. sz. 9 frt, 495. hr. sz. 10 frt, 753. hr. sz. 17 frt, 2982/2. hr. sz. 50 forint, 1202. hr. sz. 12 frt, 3038/2. hr. sz. 6 forint, 3093/2. hr. sz. 2 frt és 960. hr. sz. 50 forint becsértékű, továbbá a szárazpataki 156. sz. tjkvben A + 238. hr. sz. 100 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor Szárazpatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át tkvi testenként készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírója Kézdi-Vásárhelyt, 1889. márczius 6-án.

Vajna Gáspár,

kir. tvszki bíró.

Sz. 5898. tkkvi

1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy altorjai Menyhárt Mátyás végrehajthatónak altorjai Kovács Katalin végrehajtást szenvedők elleni 51 frt 80 kr tőkekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Altorja községében fekvő, az altorjai 331. sz. tjkvben A + 1085/1., 1086. hr. sz. alatti ingatlanra az árverést 363 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Altorja községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 36 frt 30 krt, készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság, 1888. decz. hó 14-én.

Vajna Gáspár,

kirendelt egyes bíró.